சித்திரை 16

108 ஞானானுபவம்!
6 நீதிக்கதைகள்!!

இதழ் ௬

பூஜ்யஸ்ரீ சத்குரு தூளி பாபா

சித்திரை 16

108 ஞானானுபவம்!
6 நீதிக்கதைகள்!!

இதழ் 6

பொருளடக்கம்

௪. தாங்கள் எவரையும் எதையும் நோக்காத நிலை என்ன? ௨5௪

5. கண்ணனின் சூழ்ச்சி ௨7|

6. நம்பிக்கையின் தளர்ச்சி ௨8|

7. ஸத்குருவின் ஆசியும் சக்திகுருவின் ஆசியும் ௨9|

எல்லாம் நீ!

எவரையும் எதையும்
நோக்காத (254)
நிலை என்ன?
பதில்:-
எவரும்! எதுவும்
எமக்கு அன்னியமில்லை!
அவர்களுக்கும்! அவைகளுக்கும்! யாம்
அ ன் னி ய ம் இல்லை!

(4)

சபையில் பிரவேசிக்கும் போதும்!
ஆரத்தி & ஆசீர்வாத & காவ
ஸத் தொடர் உரையாடல் ங்க
ளிலும்

எவரையும்! எதையும்! நோக்காத

நிலை என்ன?

இதில் எம் கேள்வி?

(A) அதுசமயம் எதை காண்கிறீர்?
(B) ” எதுவாக இருக்கிறீர்?
(C) ” உம் தோற்றம் என்ன?
(D) ” நாங்கள் அனைவரும், உம்மை
எப்படி தரிசிக்கவேண்டும்? என்ன பிரார்த்தனை
செய்ய வேண்டும்?

குறிப்பு:- இந்த நான்கு கேள்விகளும், அன்று
ஹிமாலயாவில் வைத்து, ஓர் ஸ்ரீமஹாத்மா!
என்றும்; கூடா! என்ற ஓர் மஹாத்மா!
என்றும்; குறிப்பிட்டு ஞாபகம் இருக்கலாம்.
அவ்விருவரும், இணைந்து கேட்ட கேள்வி
அம். இதன் பதில் இன்று வருகிறது எனை
உணர்க.

இ
என்றஸ்வய 255
அனுபவம்!
இயல்பாகவே இருப்
பதிலே! யாம்
எவரை! எதை!
நோக்க வேண்டும்?
எங்கும் யா......மே
பரிபூரணமாக நிறைந்திருப்பதால்
அதுசமயம் எதை காண்கிறீர்?

(A) பதில் :- இதுபயனுள்ள கேள்வியே! அங்கும்
அண்டங்குடிலிலும்! மற்றும் ஏனைய இடங்களிலும்
அன்பர்களின்! இதயங்களில், எழுவதை யாம்
உள் இருந்தே உணர்வோம். எவரும் மனதைக்
துறக்கவில்லையே. ஆனாலும் அவர்கள், குறுகிய
காலத்தில், நல்ல முன்னேற்றமாக இருப்பதால்,
இக் கேள்வி நமக்கு தேவையில்லையென,
பர மாகவும்! பர குருவாகவும்! உரைவும்!
தரிசிக்கவும்! பழகி விட்டார்கள். இங்கே
பெரும்பாலும், அனைவரும் அந்நிலையைப் பெற்று
வருகிறீர்கள் என, யாம் உணர்கிறேம். இனி
உங்கள் கேள்வியின் பதில் கருத்துடன் உரைவும்.
அதுவே! யோகமாயா! நிலையில்
இருந்து இவ்வாறு ஒலிக்கிறது. எழுதுபவன்
திருடனாகிய கண்ணன்! அதை யோகமாயா மூலம்,
ஒலிக்கச் செய்கிறேன். அவன் நே!

ஆனந்த 256

பரதைவே!

எந்த வினையும்! இருக்கிறது. மனம் வசப்பட்டதன் விளைவால் இவ்வுண்மையை நீங்கள் உணர முடியவில்லை. உண்மை இயல்பானதுதான்.

பதுமை (ஸ்படிகம் வடிவில்) ஒளிர்கிறது.

ஓம் ஆத்மானந்த குழந்தைகளே!

இதை **காட்சி**/நிலை என்றும்; **சாட்சி**/நிலை என்றும்; **சிவசாட்சி**/நிலை என்றும்; மூன்றாக பிரிக்க வேண்டும். (ஜீவ நிலை! ஈசநிலை! பரநிலை! என கொள்ளலாம்.)

(1) காணும்! கேட்கும்! நிலையிலுள்ள நீங்கள் அனைவரும் **மனம்**/வடிவின் காட்சி நிலையாகும்.

(2) உங்கள் முன் பதுமையாக தோன்றும், அந்த வைத்தியம்! **அறிவு**/வடிவின், சாட்சி நிலையாகும்.

(3) அப்பதுமைக்குள் இருந்து, ஒளிரும் (சக்தியே) **ஒளி**/ யோகமாயாவின் மூலமாக இயங்கும் யோகமாயாவாகும் அதன் இயக்கம்!

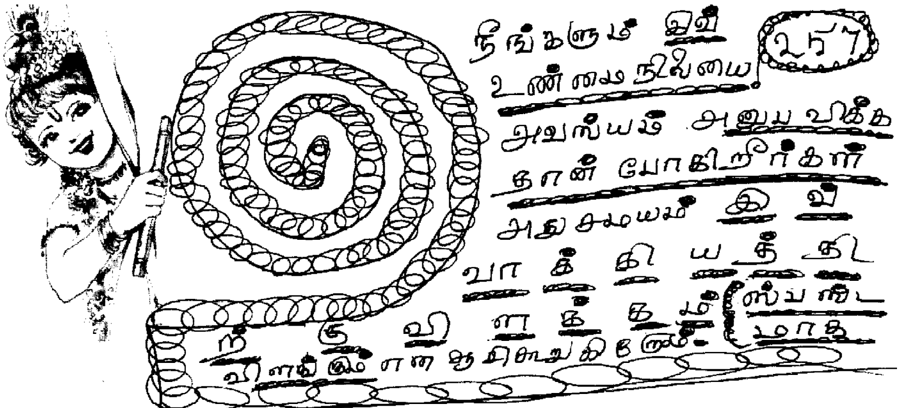

நீங்களும் இவ் (257)
உண்மை நிலையை!
அவசியம் அனுபவிக்க
தான் போகிறீர்கள்
அது சமயம் இ வ்
வா க் கி ய த் தை
(ஸ்பஷ்ட
மாக)
ந ு வி ள க் கு ம்
விளக்கும் என ஆசிர்வதிக்கிறேன்.

பாலி! ஆகும். இதை உபசார வசனமாக,
சொல்லும் நிலையில், அந்த ஒ ன் று க் கு
(அதுவே யாம்! யாமே அது!)

(A) எங்கும் கண்! (கருணையின் அறிவுக் கண்!)
உள்ளது. அதன் பார்வைக்கு அப்பால் எ வ ரு ம்
எ து வு ம்! இல்லவே இல்லை (எல்லாம் அதுவே
உள்ளது.)

(B) எங்கும் காது! (கருணையின் நிலையில், அந்த
ஓசைகளையும், ஒலிக்கச் செய்யும்) கேட்பதும் அதுவே

(C) எங்கும் (வாய்) வாக்கு! உள்ளது அது.
ஸத்தியத்தை! மட்டுமே உரைப்பதாகவே.

(D) எங்கும் (அபயஹஸ்த) கரங்கள்! உள்ளது.
நம்பிக்கை! உள்ளவர்களுக்கு மட்டுமே.
கை! கொடுக்கும் கருணை உடையதாகவே.

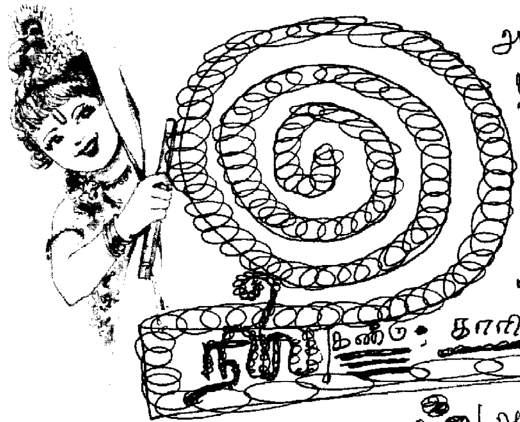

அதுசமயம் அபி வைத்தியம்!
கண்களிருடும் 258
காரணம் என்ன வென்று
அறிவு கண்றல்
அ வ ர வ ர்
ஸ்ரீ கண்டு: காரியம் நடைபெறுவ

எங்கும் பாதம் அதன் பாதுகை! யும்
உடையதாகும். இங்கு குறிப்பிடும் பாதம் ஸ்ரீ பகவான் ஆகும்
பாதுகை ஸ்ரீ ஸத்குரு ஆகும். இதன் காரணம்?
உருக்கம்! ஏக்கம்! உள்ளதுடிப்பு! கண்ணீர் பெருக்கம்!
கொண்ட பக்குவ ஆன்மாக்களை ம ட் டு ம்,
தேடி / நாடி / ஓடி / வருவதாகும்.
நிறை ஸ்ரீ மஹான்கள் சொல்லும் உட்கருத்து!
ஸ்ரீ பாதம் என்றால் ஸ்ரீ பகவான் ஆகும்! ஸ்ரீ பாதுகை
என்றால், ஸ்ரீ ஸத்குரு ஆகும் என்றும், ஸ்ரீ பகவான்
ஸ்ரீ ஸத்குருவுக்குள் அடக்கம் என்றும்,
ஸ்ரீ பாதத்தை அவர்களின் நம்பிறைவி, பாதுக, மவர்கள்
நாசமாகும் என்றும்; இப் பாதுகை / ஸத்குரு
என்பது பாரகம்! பிரவாகம்! என்றும்,
பள்ளமான உள்ளங்களில், இயல்பாகவே நிரம்பி
விடும் என்றும், பாதம் - பாதுகையை / இறைபக்திக் சாறுவார்.

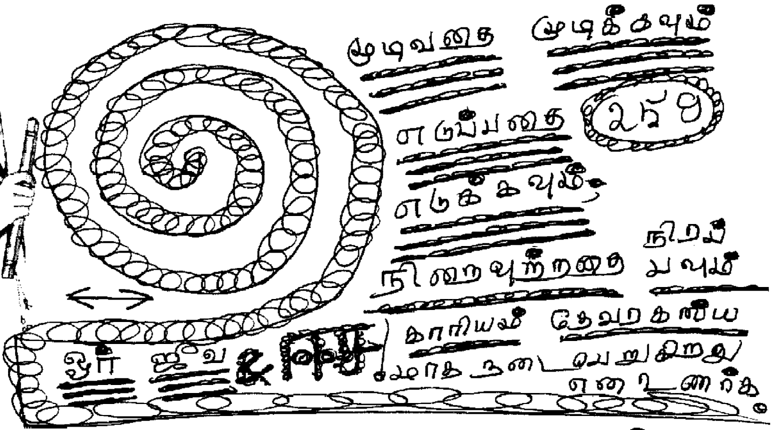

முடிவதை முடிக்கவும்

எடுப்பதை (259)

எடுக்கவும்.

நிறைவுற்றதை நிறைமவும்

ஓர் ஜீவ ... ! காரியம் தேவரகசியமாக நடைபெறுகிறது என உணர்க.

இவ்வைந்தையும் வைத்து உன் கேள்வியின்

பதில்:- நாமரூபம்! அனைத்தும்

உங்கள் அனைவரையும் பேதமற்ற ஒரே வித பாண்டங்களாக காண்கிறேன்.

மண்ணாகிய பரமே! பரமாகிய மண்ணே! என்ற

நிலையில் எம் அம்சம் மண்ணாக! உணர்கிறேன்.

(C)

(B) கேள்வி:- அச்சமயம் எதுவாக இருக்கிறீர்? உம் தோற்றம் என்ன??

பதில்:- இயக்கமற்ற நிலையில்! யோகமா வடிவில் மண்ணையும், யோ

இயங்கும் நிலையில்! யோகமாயா வடிவில்

அவன் கண்ணன் கைதுணை யாகவும்

உங்கள் அனைவர்க்கும் தோற்றும் நிலையில்.

பழங்களைப் பிரிக்காமல் எப்படி பழங்கள் என சொல்கிறோமோ. அப்படியே பாண்டுரங்கனையும் பிரிக்காமல் பாண்டுரங்காக உணர்கிறோம்.

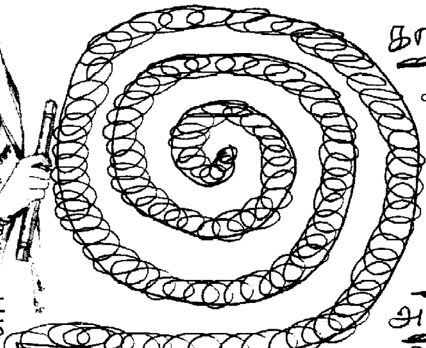

நானும் நீ பதுமைகள். அப்பதுமைக (260) ளுக்கு உள் இருந்து அசைக்கும் அந்த ராமனி உணர்வு! நீயாகும் அசைவின் தோஷணை நாசமானால் மறுவிடையே! அந்த ராமனு தரிசிக்கவும்! உணரவும் முடியும். எனவே

ஓர் வைத்தியம்! ஆகவும். அந்த ஒன்றே! அன்றும்! இன்றும்! என்றென்றும்! இருக்கிறதென, ஸ்ரீ மஹான்களின் வாயிலாக அறிகிறோம். (இதுசமயம் அம் மஹாத்மாவாகிய, ஸ்ரீ குட்மா குறுக்கிட்டார்)

ஸ்ரீகுட்மா:- இது என்னமாமா? உம் வார்த்தையே, ஓர் மாயா ஜாலமாகவல்லவா இருக்கிறது

வைத்தியம்:- மாயா ஜாலமா? (கடவுளை பலமாகச் சிரித்துக் கொண்டே) மாயா ஜாலமா?? மாயா சலனுக்குரியது. விளையாட்டு எம்முடையது! நாங்கள் எதைக் கண்டு இப்படி மாயா ஜாலமென்று சாடுகிறீர்கள் மகனே?

ஸ்ரீகுட்மா:- (சிறு சிரிப்புடன்) விளையாட்டா? உம் வார்த்தையால், கொஞ்சம் கூட பிடிகொடாமல் பேசினால், எப்படி எங்களுக்கு புரியும்?

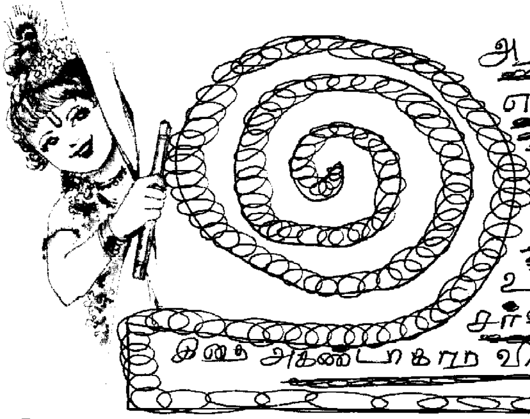

அந்த ஒன்றுக்கு
எங்கும் கை! (உள்)
கால்! கண்!
காது! வாய் (வாக்கு)
உள்ளது என கூறுவது
சர்வசாட்சிநோபநிஷதம்.
இதை அகண்டாகார விருத்தி! என்றும் சொல்லலாம்.

ஸ்ரீகுப்தமார்:- எதுவாக இருக்கிறீர்? என கேட்டார்

யோகமாயா = மண்! போகமாயா = பதுமை!
அவன் கை பதுமை! இப்படி பார்த்துக்கொண்டு
வந்தால், உண்மை எவ்வாறு தெரிந்து கொள்வது?
(உம் வாக்கை)

வைத்தியம்:- ஓம் அருமை மஹாத்மாஜி!

இல்லாத ஒன்றுக்கு இருப்பைக்
கொடு! என்றால், எப்படி! கொடுக்க
முடியும்? அப்படித்தான்!

கொடுக்க முடியும். ஓம் அருமை மஹாத்மா!

வேகத்தோடு உண்மை கண்டால் காண முடியாது.

சாந்தியாக உண்மை உணர்ந்தால் உணர முடியும்.

அம்மஹாத்மா வாகிய குப்தமார்! ஒரு சில
கேள்விகள்! அதை பற்றி

உங்கள் ஏன்? (262)

யாம் காணான!

சுட்டிக் காட்டமுடிக் கிறீர்கள்? என்ற கேள்வி கேட்கப்பட்டது

பதில்:- இருப்பே இல்லாத ஒன்று! எப்படி? எவரிடம்? எதனிடம்? அறிவுக்கும் புலத்துக்கும் முடியும்

சிற்பம் போல் நின்று, அம்மைக்கு ஐயத்தை உற்றுணர்ந்து சுடர்ந்த!

பார்வையால் நோக்கினர்.

என்ன நடந்தது! அதுவே! அறியும் கண் அருவி கொட்டியது. அவர் இதயம் கழுவப்பட்டது போலும்? பின் உண்மையின் உணர்வான வாசகங்கள், வேகம் இல்லாமல் வெளிவந்தன.

ஸ்ரீ குட்மா:- ஞானம் அறிவின் சொரூபமான பரமா ஜீ! அடக்கத்தின் வடிவான பரமா ஜீ!

அந்த ஒன்றே ஆனவரே! உம்மை உள்ளபடி உணர்ந்தவர் உணர்வார்கள். உம்மை உணராதார் எதையும் உணரார்.

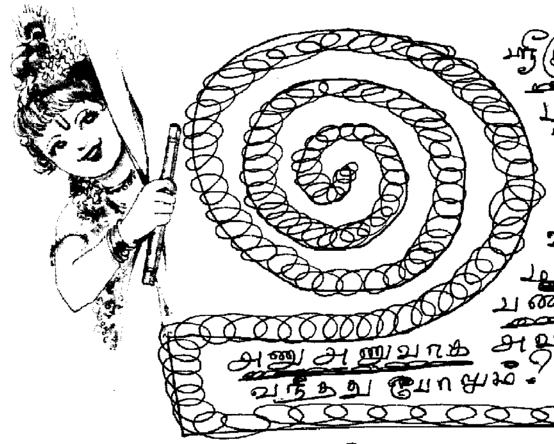

ஸ்ரீசுதாமாவின் (263)
மனத்திரை
அச்சுதனைச் அகன்ற
நிலை:- ஸ்ரீமாயவாயா
வில் அனைத்து ஜீவராசிக்
கூட்டங்களிடம் வாதம்
பண்ணி கேட்டபாடம்!
அணு அணுவாக அவனைப் பகுத்துப் பகுத்து
வந்தது போதும்? ஓர் திடஞானியின்

எதை சொல்ல வேண்டுமோ, அதைச் சொல்லி அருளுங்கள் பாமரா! என உருகும் உள்ளத் துடன், கெஞ்சும் பாவனையில் வாக்கு வந்தது. அமைதியாய்! அவனை ஆரத்தழுவி, முத்தமிட்டு கூறியதாவது:- ஓ பணிவுக்கே மணி வான மஹாத்மாஜீ! **இச்சுழணம்!**

தூலக் கண்களால் மேலும் பார்த்தால் இந்த **வேஷம்** தெரியும். அதுவும் **பாமே!** (வைத்தியம்)

அறிவுக் கண் கொண்டு உணர்ந்தால் **துவைதமற்ற** பதமை தெரியும். அதுவும் **பாமே!** (ஆணும் பெண்ணுமற்ற)

பேரறிவாக இருந்து கொண்டு பாங்கியாத உணர்ந்தால்! உபயோகமற்ற **மனைத்!**

உரை முடியும். அதுவும் **பாமே!** (அதுவேயாம். யாவுமே அது.)

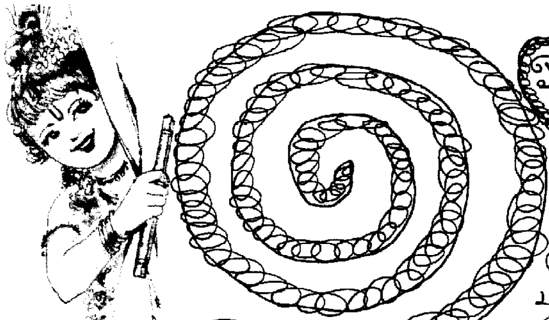

ஓர் வைத்தியனிடன்
பார்வைபட்ட
மறுவினையே
குருவி அமர்ந்திடக்
பழுத்த பழம் தானே
விழுந்த தன்மை போல்,
அவர் மனத்திரை தானே அகன்றது. ஜீவன்
முக்திக்கு தடை உடையவரானால், ஜீவன் முக்தி
அடையவார்?

எமக்கண்ணியம்! வைரும்!
ரதுவும்! இவை யென்பதே ஸௌக்கியம்.

இந்த உண்மையை உணரவும்!

இல்லாததை இருப்பைக் காட்டு என்றால்!

அது எவ்வாறு காட்டும்????????

கண் இல்லாத குருடனை! ராஜபார்வை பார்
என்றால், பார்ப்பானா? பார்க்கத்தான் முடியுமா?
மூடு
செவிடனை இன்னிசையை! கேள் என்றால்
கேட்பானா? கேட்க முடியுமா?
ஊமையை! கவிதை பாடு என்றால் பாடுவானா?
ஒரு கை
முடவனையும்! நொண்டியையும்! ஓடு என்றும்,
தொடு என்றும் சொன்னால் ஓட முடியுமா?
தொடக்கத்தான் முடியுமா?

மண் இல்லாமல் பாண்டம் இல்லை. ஒரு

ஆ ஹ ஸ்?

மண்ணின்றி பாண்டம் இல்லை.

என்பதே ஸத்தியம்.

இல்லோ மகேசன்

ஆட்சி நடைபெறுவதால் பாண்டங்கள் தோன்

அதேபோல் செயலற்ற அருவே இல்லாத ஒன்றை நீயார்?

உன் இருப்பு என்ன? உன் இயக்கம் என்ன? என

கேட்டால் விடை எப்படி வர முடியும்???

ஆ......ஹ......ஸ்?

மண்ணை பரம் இல்லாமல்

பாண்டங்கள் ஏது? ஜீவர்கள் ஏது? உலகம் ஏது?

அதேபோல், யாம் இல்லாமல் நீங்கள் இல்லை

நீங்கள் இல்லாமல் எம் இருப்பும் இயக்கமும் இல்லை.

இந்த தத்துவத்தை சுட்டிக்காட்டி அதன்படியே விரும்புவது

உங்கள் அறியாமையின் மனம் ஆகும் எனஅறிக.

இ

அருப்பு இயக்கம்
குணம்! 266
இவைகளை காட்டி மாயா
மனம் இழுக்கிறான்
செய்யும். இழுக்க வேண்டும்
இக் கர்மா வினைவ்
இருப்பு மறந்து விடும்.
,, மறைந்து கொள்ளும்.

மணணண!

நாமரூப, குண, வேத, மண!

வ..... டி..... வ.....மா.....க

நீ.....ங்.....க.....ள்!!!

இ...ரு...ப்...ப...தா...ல்!!!

இக் கேள்வியை (உங்களால்) கேட்க முடிகிறது எனஉணர்க.

நீங்களும் மனக்கிறையை! நாசம் செய்து

அ(எம்)...றி...(போன்று)வு! சொரூபமாகி விட்டால்

இக் கேள்வி??? தோன்றாது.

நாமரூபகுணமே! மாயை ரூபம்

மனத்தடை எனஉணர்ந்து! சர்வாரீம்

பணத்தால்! அதை நாசம் செய்யுங்கள். (மனை)

மனவடிவில் (267)
எம்மை கண்
பால் வே ஷ மும்
அதன் து வே ஷ மும்
நான் காண முடியும்.
அமைதி! சாந்தி! பொறுமை
ஆனந்த நிலையில் அறிவாக உணர்ந்து

(1) கேள்வி:- நாங்கள் அனைவரும், உம்மை எப்படி தரிசிக்கவேண்டும்? என்னபிரார்த்தனை செய்ய வேண்டும்?

பதில்:- (1) மனை நிலையில்! நாம ரூப குண வடிவமாக காண வேண்டாம். இதன் காரணம்? நாமரூபத்தில், பேதம் தோன்றும். (எம்) நடை, உடை, பாவனை, விளையாட்டின் செய்கை! நிலையில், குண! தோற்றம் பார்ணவிடும். அதனால் மனமயக்கம் உண்டாகும். ஆகவே அமைதி வேண்டாம் என உணருங்கள்.

(2) அரூப! நிலையில் (எம்மை) ஸ்ரீபகவான் ஜோதி! பதுமையாக காணுங்கள். இதன் காரணம்? கண்டு ஸ்ரீபகவான் நம் வினை! மனம்! விதி! அப்பதுமையை இயக்கி நம்மை முடிக்கிறார் என்று நம்பிக்கையுடன் காணுங்கள்.

ஸ்ரீபகவானை 268

கூர்ந்த திருஷ்டியால்! காணலாம்.

வெளிநேத்திரத்தில் காண முடியாது.

பரகருணையின் அருளால் உணரலாம்.

எம்மை

③ பேரறிவு நிலையில் காவாக்கித (ஸ்ரீமந்நாராயண நிலையில்)

அந்த ஒன்றே! ஸ்வய ஞான அனுபவநாவில்

சொல்லியபடி:- பக்தரெல்லாம் உய்யும்

வண்ணம் பர.தத்.த்வம்! வழிவாக!

திரண்டெழுந்து! நமக்காக

வந்த ஒன்றே! அ...து!

என்ற திட உறுதி! நம்பிக்கையின்! வைராக்கி

யமாக! உணர்ந்து தரிசிக்கலாம்!

என்பது, ஆதி ஸ்ரீமந்நாராயணனின் அனுபவ வாக்காகும்.

குறிப்பு:- பர. தத். த்வம்:- காவலாக்கப்படுமே!

நம் உபாசனை மூர்த்தியாகிய ஸ்ரீபகவானையும்!

நாம் அதுவாக இருந்தாலும், மனத்திரை நம்மை

மூட, நாம் ஓர் ஜீவன் என்று இருப்பதால்.

அந்த ஒன்றே!

269

யோக
மாயாவை
தம் மோகு கிளைத்த
நியால் பர தத்துவம்
நியால் திரண்டுருண்டு ஒருவாய் வந்தது

நம் மனத்திமையை! அகற்றும் ஸத்குருவாகவும்!
நம் அறியாமையின்! வினையை! நாசம் செய்யும்
ஸ்ரீ பகவானாகவும்! பர & இறை!
கருணையாக! அந்த ஒன்றே!
வந்திருக்கிறதென தரிசிக்கவாம்!

பிரார்த்தனை!

ஹே ஸத்குரு தேவா!!!!!!

எல்லாம் நீயே! எல்லாம் ஒன்றே! ஹேபரமே
உன்னையல்லால், வேறு கதியில்லை தேவா!
நாமரூபத்தால்! தோன்றிய ஜீவ!
கர்த்தத்துவமும்! ஜீவ கர்த்தத்துவத்தால்
தோன்றிய, நான் & எனதும்!
நான் எனதால் தோன்றிய மோஹ! வலையும்!
மோஹ வலையில் சிக்கிய,

என்று பிரம்ம ரகசியமாக (270) உணர்ந்து தாரிஸாக் கவசம். அதுவே உணர்த்தும் பிரார்த்தனையை உணர்ந்து! உணர்ந்து! அனுபவிக்கவும்.

உறவு! சுற்றம்! நட்பும்!

உறவு சுற்றம் நட்பால் விளைந்த **பந்தமும்!**

பந்தத்தால் விளைந்த **சொந்தமும்!**

சொந்தத்தால் வந்த **பாசபற்றும்!** பாசபற்றால் விளைந்த, **புண்ணியபாபமும்**

புண்ணியபாபத்தால் விளையும் **ஜனமரணமும்!** இவைகளால், இதுவரைபட்ட துன்பம் எல்லாம், போதும் ஐயனே போதும்.

ஸ்ரீ கருணைக்கடவே! சர்வார்ப்பணைக்கின்! ஸ்ரீ பகவானும்! பிரம்மார்ப்பணைக்கின்! ஸ்ரீ ஸத் குருவும்! **நீ ஒருவனே!** என்ன செய்வாயோ? ஏது செய்வாயோ? எம்மை முடித்து உன்னோடு இரண்டற கலக்க கிருபை செய் தேவாதி தேவா! என பிரார்த்தனையை முடிக்கவும்.

இருப்பது ஒன்றே நடப்பது நவமே.

ஓம் **பாபா**

வஞ்சகம்! நிலை அறிந்த வாய்மை! சிறந்த சாஸ்திர சூழ்ச்சி! ஆகிய இம் மூன்றும் கிருஷ்ணனின் ஸ்வரூபம்.

ஸ்ரீமஹான்களின் பார்வையும்! கற்புக்கரசிகளின் பார்வையும் ஆக்கத்திற்கும் அழிவுக்கும்! அதி ஆற்றல் உள்ளதாக, முந்தைய யுகங்களில் இருந்தது.

கண்ணனின் சூழ்ச்சி!

துரியோதனன் வதம்.

பாரதப் போரில் நம் கண்ணனின் கருணையால்! எல்லாம் அழிந்து நிறைவு பெற்றன. ஆனால், துரியோதனன்! ஒருவனே! எஞ்சியிருந்தான். துரியோதனனின் அன்னை, காந்தாரி தேவி! கடைசியாக தம் மகனை காப்பதற்காக, தம் பதிவிரதா மகிமையை! பிரயோகித்தாள். துரியோதனனை, அதிகாலையில், கங்கை ஸ்நானம் முடித்து, அவன் மட்டும் தனியாக! பிறந்த மேனியாய்! தம் அறைக்குள், வரப் பணித்தாள் காந்தாரி தேவி. அவ்விதம் அவன் வந்தால் அந்த அன்னை! தன் கண் கட்டை! அவிழ்த்த நிலையில், அவன் உச்சி முதல் பாதம் வரை! அவள் பார்க்க!

தற்கால இக் (272) கலியுகத்திலும், அவ்வாறில்லை, ஸ்ரீ மகான்களும், பதிவிரதைகளும் சிவர் உண்டு. ஆனால் அவர்கள், வெளி உலகில், தன்னைக் காட்டிக் கொள்ளாமல், மறைபொருளாய் இருக்கின்றனர்.

திருஷ்டியை, பாயவிட்டு விட்டானானால், அந்த துரியோதனனின், உடல், திரி லோகங்களின், எந்த ஆயுதங்களாலும். அந்த இந்திரன், வஜ்ராயுதத்தாலும், பின்னமாக்க முடியாது.

அவன் உடல் வஜ்ர உடல் ஆகிவிடும்

ஆகவே நீ சொன்னபடி, மகன் அவ்வாறே அங்கனே. இதை அந்தரியாமியாகிய, கண்ணன், அறிந்தான். அவன் தாயை காணும் முன்பே அவனை சந்தித்து, ஓர் பெரியவராக

கண்ணன்:- துரியோதனா! என்ன இருந்தாலும், நீ ஓர் ஆண்மகன். உன் தாயும் ஓர் பெண் தானே? தர்மத்திற்கு விரோதம் செய்யாதே. மானத்தை மறைத்துச் செல்.

என்று அறிவுரையை, கபடமாக கூறினான் கண்ணன்.

குறிப்பு:- அதனை தடுக்க, மதி மாற்று உபாயம் தேடினலும் விதி வேறு மாற்று உபாயத்தைக் காட்டி தன் வழிக்கு, இழுத்துக் கொள்ளும். விதி வலியது. (இது உலக நடை)

பார்வைக்கு (273)
அந்தகைய
ஆற்றல் உண்டா?
என கேள்வி எழலாம்.
நாம நீப மயக்கம்!
இல்லாத பார்வையும்!
தோஷ எண்ணங்கள் இல்லாத எண்ணமும்

துரியோதனனும்! உண்மைதானே, நம் தாயும்!
ஓர் பெண்தானே? என கருதியவனாய், இடையில்
மானம் மறைத்திடும் இலையால்; ஓர் வஸ்திரம்!
அணிந்து தாயிடம் சென்றான். அத்தாயின்
பதிவிரதை, பக்தி பார்வையால்! துணை
மறைத்த துணை பகுதி தவிர / மற்றும் அனைத்தும்,
வஜ்ரம் ஆனது. தாய் நிலைமையை அறிந்தாள்.
இது எவருடைய அறிவுரை என்றாள்? ஓர்
பெரியவர் அறிவுரை என்றான். அப்பெரியவர்
யார் என உணர்ந்தாள். அப்பெண். அவர் கண்ணன்
என உணர்ந்தவுடன். கண்ணா! என அலறினாள்.
(துரியோதனன் அங்கு இல்லை) உடனே கண்ணன் அங்கு பிரசன்னமானான்.
காந்தாரி - ஹே கண்ணா! இந்த பாரத போருக்கே!
நீ ஒருவனே காரணம். என் வம்சத்தை, அழிக்க
வேண்டுமென்றே, திட்டம் போட்டாய். அவ்வாறே
நடத்தி முடித்துவிட்டாய். என் மகன் ஒருவனே
மிஞ்சுவான். எங்களுக்கு ஈமக்கடன் செய்ய என
எதிர்பார்த்தேன். அதையும் அழித்து விட்டாய்.

சாமம் கொடுத்த காந்தாரி! அவ்வேத திறனில் தம் சக்தி எல்லாம் இழந்துவிடுகிறாள்.

ஒன்று சேர்ந்தால் அது அறிவின் அந்த! (274) ஆற்றல் உள்ளதாக அது எரிப்பும்! ...றது. அது ஆகி, தீயும்! குளிர்ச்சியும்! உண்மையெனும் சக்தி வாய்ந்ததாக ஆகிவிடும்.

இந்த காந்தாரி! உனக்கு சாபமிடுகிறேன். என் பதிவிரதா தர்மம்! சத்தியமானால்,

நீயும்! உன் குலமும் சர்வநாசமாவதாக.

என கடும்! அடும்! வாக்கால் சபிக்கிறாள்.

கண்ணன்: பலமாக சிரித்துக் கொண்டே அத்தை! இந்த அழிவு வாக்குக்காகவே யாம்! இது காலம் வரை காத்திருந்தோம். "

எம்மை தோற்றுவித்துக் கொண்ட காரணம்! உன் காரிய வாக்கால், நிறைவு பெற்றது.

இங்கு யாமாகவும்! அங்கு உன் அண்ணன் சகுனியாகவும்!

யாமே இருந்து எல்லாம் திறம்பட முடித்துக் கொண்டோம். நன்று அத்தை! யாம் வருகிறோம்!

காந்தாரி பதுமையாக திகைத்து நின்றாள். அவள் அறியாள். அறிய முடியாதவன்

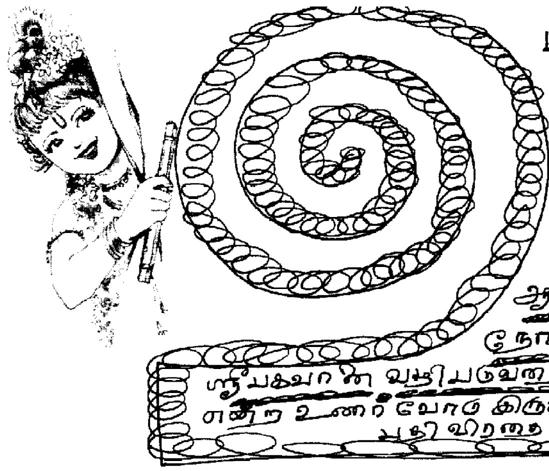

பதிவிரதை யார்? (௨)

என்றால் பதி- வார்த்தை யை மீறாதவளும், பதியின் ஸ்ரீபாத சேவை செய்பவளும், பிற ஆண்களை ஏறிட்டு நோக்காதவளும், எம்மோ ஸ்ரீபகவானை வழிபடுவதை விட ஸ்ரீபதிபரமேஸ்வரா என்ற உணர்வோடு இருப்பவளே பதிவிரதை ஆவாள்.

(1) துரியோதனனின் கதையை முடிக்க எம் கண்ணன் செய்த ஓர் தப்பட நாடகமல்ல சூழ்ச்சியாகும்.

பீமசேனனும், துரியோதனனும், கடுமையாக கதாயுத போர் செய்கின்றனர். பீமசேனன் சோர்வடைகிறான். உடலில் ரத்தகாயங்கள் எண்ணிக்கை மிகுதியாகிறது. ஆனால் துரியோதனனை சோர்வும் இல்லை. காயம்பட்டால், உடனே மறைந்துவிடுகிறது. அவன் தாயின் சக்தியவம் நம் கண்ணன் கவனிக்கிறான். நம் கண்ணன் சமிக்ஞையால், அவரது தொடையை தட்டிக்காட்டி அதில் அடிக்க, அறிவுறுத்துகிறான். ஆனால் பீமசேனனே, யுத்ததர்மத்தை மீறும் என சாடையாக சொல்கிறான்.

யுத்த தர்மம் :- கதாயுதபோரில், இடுப்புக்கு கீழே எந்த ஆயுதமும் தாக்கக்கூடாது இது விதி.

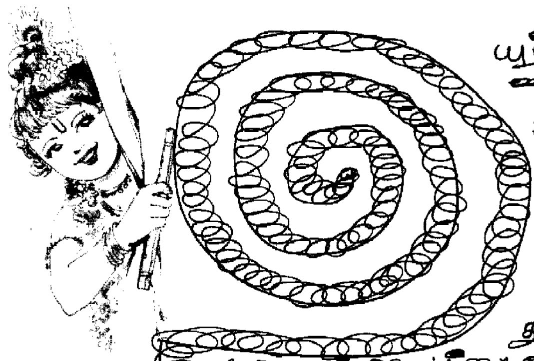

யுத்தத்தின் தர்மம்!

த ரு மை 276

துணிக்கவரம்.

ணை க ரு

துணிக்கவரம்.

அதனால் கா வ க ரு

துணிக்கவாகாது.

அது அகந்தாவத்தையே, தாக்கி அமர்த்து, கர்மாவை, குறைவின்றி செய்து முடிக்கிறது.

இங்ஙனம், நம் கண்ணன்! ஓர் சூழ்ச்சி செய்தான்.

ஹே வாயுதேவா! என அழைத்தான்.

உடனே, வாயுதேவன்! பிரசன்னமானான்.

கண்ணன் :- அதோ இருவர், கதைப் போர் புரிகின்றனர். அவர்கள் யார்? யார்??

வாயுதேவன் :- கண்ணா! அது ஒன்று துரியோதனன், மற்றொருவன் பீமசேனன்.

கண்ணன் :- பீமசேனன் யார் வாயுதேவா?

வாயுதேவன் :- அவன் எம் புத்திரனாவான்.

கண்ணன் :- அவன் தோல்வி அடையும், சூழ்நிலை உருவாகிறதே, என்ன செய்யப் போகிறாய்?

வாயுதேவன் :- எம் மகனுக்கு, தோல்வி ஏற்படவாகாது. அவன் ஜெயிக்க வேண்டும். கண்ணா! யாம் இந்த சமயம், என்ன செய்வது? என்ன செய்ய வேண்டும்.

கண்ணன் :- நீ வேறு ஒன்றும் செய்ய வேண்டாம். பீமன் துரியோதனனுடைய, மார்பில் அடிக்கும் கதாயுதத்தை!

கண்கள்! காது!
வாய் (வாக்கு & சுவை)
கைகள் (277)
இவை நான்கும்
புண்ணியத்தையும்!
பாவத்தையும்! செய்யும்.
இவை நான்கையும் சுமந்து
சென்று, தர்மனை குறைவின்றி செய்விக்க
உறுதுணையாக, இருப்பது, கால்களாகும்.

சற்று கீழ் நோக்கி அழுத்தி, துரியோதனன்
தொடையில்! பலம்பட செய்வாயாக.

குறிப்பு :- இரு தொடையிலும், அவன் தாயின்
வஜ்ர திருஷ்டி விழவில்லை.

ஆகவே வாயு பகவானின்! உதவியோடு, நம்
கண்ணன்! பீம சேனனை! துரியோதனனின்!
கதையை முடித்துவிட்டான்.
கதையை முடிக்க, எம் கண்ணன்
② துரியோதனனின்! கதையை
ஆண்டவனாக, செய்த ஓர் கபட நாடக
சூழ்ச்சி ஆகும்.
ஏண கதையில், பீமனை
துரியோதனன்! கண்ணனின் அண்ணனை,
அறியும் சமயம், நம் கண்ணன்
பலராமன்! தீர்த்த யாத்திரையை முடித்து
விட்டு போர்க்களத்தில், துரியோதனனை
காண்கிறார். தொடை முறிக்கப்பட்டு
கிடக்கும் துரியோதனனை கண்டதும், நம்
பலராமன் கோபாவேசம் கொள்கிறார்.

இ நாள்களில் பாதம் (278)

சிறப்புடையதாகவும் எப்படி எனில்? அம்பாதத்தால் நசுங்கி உயிர் துறக்கும் ஜீவராசிகள் நற்கதி பெறுகின்றன; என்று ஸ்ரீ ஞானிகள் வாயிலாக அறிகிறோம். பாதம் கிட்டினால் பாதகம் இல்லை.

துரியோதனனும், பீமசேனனும், நம் பலராமனிடம் கதாயுதப் போர் பயின்றவர்களாகும். ஆனால் இன்று துரியோதனனை, பீமன், முறை தவறி, தொடையில் அடித்து, வீழ்த்தியிருக்கிறான் எனத் தெரிந்து கொண்ட பலராமன், தம் கலப்பை ஆயுதம் தாங்கினார், பீமனை அழிக்க.

கண்ணன் அங்கு பிரவேசமானான்.

கண்ணன்:- என்ன அண்ணா? அவசரமாக, என்னிடம் கூட சொல்லாமல், யாரை அழிக்க கிளம்பி விட்டீர்?

பலராமன்:- ஏ கண்ணா, என்னை தடுக்காதே. பீமன், போர் முறை தவறியிருக்கிறான். அவனுக்கு பாடம் கற்பித்து விட்டு வருகிறேன்.

கண்ணன்:- போர் முறையின் தவறு என்ன அண்ணா?

பலராமன்:- துரியோதனனின், தொடையில் பீமன் அடித்து, அதை முறித்து விட்டான். ஏந்த ஆயுதத்துக்கும், இடுப்புக்கு மேல் தான் இருக்க வேண்டும். கீழே தாக்கக்கூடாது.

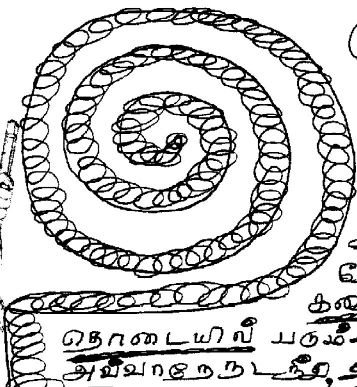

சூழ்ச்சியின் ரகசியம்:-

(67)

துரியோதனனின் துடையில் அடிக்க பீமன மறுத்திருன். அவ்கண்ணன் வாயு தேவனை அழைத்து, பீமன் கதையை, துரியோதனனின் தொடையில் பலமாக அடித்துச் செய்கிறான் அவ்வாறே நடந்து, துரியோதனனை அழிகிறான்

கண்ணன்:- அண்ணா! அது பீமன் செய்த சதி அல்ல. அது எம் சதியாகும். அது விதியின் வழியாகும்.

பலராமன்:- உன் சதியா? நீயோ எந்த காரணமும் இல்லாமல், ஓர் காரியம் செய்ய மாட்டாய். அதன் காரணத்தை சொல்பார்போம்?

கண்ணன்:- அன்று திரௌபதியின்! மான பங்க சபையில்! அந்த துரியோதனன்! தம் தம்பி துச்சாதனனை! விளித்து, தம்பி! அம்மாஞ்சாலியை! என் துடையில் (மடியின் மீது) அமரச் செய்வாயாக. ஐவருக்கும் அடியாக பத்தினியானவள். அவர் ஆறுவதாக என்னுடையும் இருந்தால் தவறில்லை தம்பி! அவளை கொண்டு வா என்றான். அந்த கொடிய சபையில். அண்ணா! மாற்றான் மனைவியை பாகம் தவிர வேறு எந்த அங்கங்களையும் ஒருவன்

இதம்பவத்தில் (20)

பீமனும்

பொறுமை பேற்றுகளில்
வாயுவும், பஞ்சபூதங்
களில் ஒன்றாகவும்
சூட்சுமமாகவும் அதன்
இயல்பான தன்மையால்
செயல்படுவதை உணர்த்தவும்
பொறுமையாலும். ஆனால் துரியோதனனுடைய
வாக்கும் செய்கையும் இணைந்து செயல்பட்டு,
துரியோதனன் மனதை பொறாமை பேராண.

தானவாகாது அன்று!!! இதுவே தர்மமாகும்.

மாற்றான் மனைவியை, மற்றி அடுக்கதை!

ரணகளத்தில்! அன்று துணிமிக்கப்பட்டது.

மாற்றான் மனைவியை! எந்த துடைமீது

அமரச் சொல்லி, தட்டிக்காண்பித்தானோ!

அந்த துடை! இன்று முறிக்கப்/ பட்டு விட்டது.

எனக்கண்ணனை, உரைக்க பராமன் வந்து அனென்.

(3) துரியோதனனின், கதையின் முடிவில் மூன்றாவது அதர்ம

சூழ்ச்சியை, சூழ்ச்சியால், வென்று, அதர்ம

வாரணையும் நாசம் செய்து,

தர்மத்தை! நிலை நாட்டினான் கண்ணன் என்று

ஸ்ரீமகான்களின் வாயிலாக அறிகிறோம்.

பசி வந்தால் பத்தும் பறந்து விடும் என்பது லௌகீக பழமொழியே. ஆனால் ஓர் உணர்ந்த பக்தன்! ஆத்திர அவசரவேகத்தில் பறக்கவாகாது.

நம்பிக்கையின் தளர்ச்சி!!!

மாதவ நாயர் என்ற ஓர் ஸ்ரீ பாகவதோத்தமர், தம் மனைவியுடன், வாழ்ந்து வந்தார். அவர் ஸ்ரீமத் பகவத்கீதையின், ஓர் சுலோகத்தை மட்டும், வலியுறுத்தி கூறுவார். ஸ்ரீ பாகவத தர்மத்தையும் குறைவின்றி, செய்து வந்தார்.

அச்சுலோக கருத்தாவது:- எவனொருவன் ராம் மீதும்! ராம் நாமாவின் மீதும்! கிருஷ்ண ரூபத்தின் மீதும்! கிருஷ்ண நாமாவின் மீதும்! பூரண நம்பிக்கை கொண்டுள்ளானோ! எல்லாம் நீயே! எல்லாம் உனதே! என எச்சலன சஞ்சலமற்றிருக்கிறானோ! அவன் க்ஷேம லாபங்கள் என்னுடையதே. என்பதே அக்கருத்தாகும்.

உலக ஜனங்களை
போல் நீயும் (௨௪௨)
அது இல்லையே
இது இல்லையே
இது நடக்கவில்லையே
அது கிடைக்கவில்லையே
மற்றவர்களைப் போல்
நானும் வாழ முடியவில்லையே என
தேவை & ஆசை கவைகளின்,

குறிப்பு :- மனம் வினையை சேகரிக்கும்.
அவ்வினையை மிகுதி குறைவின்றி நடத்தி முடிக்கும்.
நம் ஸ்ரீ மாதவதாஸருடைய நியமம் இதுவே.
தேவைக்கு அதிகமாக, (வரவும்) எதுவும் வராது.
சில சமயம் தேவை அதிகமானால் ஸ்ரீ தாஸருடைய
அபிமானப் பற்றால் பக்தர் கூட்டம் அதிகமானால்
வரவில் சில சிரமம் வருவதுண்டு. அது அவருடைய
ஸ்ரீ பகவன் நாம ஜப பிக்ஷையால், குறைவு தோன்றாது.

ஓர் சமயம்,
ஏகாதசி ஆரம்பமாக மூன்று தினங்களுக்கு
முன்னரே, அவர் கோட்டா லே முடிவுற்றது.
இதை தாஸர் அறியார். இதை அவன் அறிவான்.

ஏழ்மை ஒரு பக்கம் கொண்டு, குறை கொண்ட மனதுடன் இருந்தால் உனக்கும் சாமான்யனுக்கும் என்ன வித்தியாசம் என்று எண்ணி, உணர்ந்து சாதிக்க வந்தவன். பாதுகாவலில்லை.

ஸ்ரீதரனுக்கு, கையில் பணமும் இல்லை. வீட்டில் எல்லோரும் இல்லை மனதிற்கு

பலம் பரிசையின் போதும், அதிக அளவில் இருந்து மனைவி மற்றும் அன்பர்கள்

A ஸ்ரீதரனுக்கும் அவர் மனைவிக்கும் விளையாட்டால் உடல்நிலை பாதிக்கப்பட்டது. (அடித்து வைத்தது)

B வறுமை மற்றும் மோசமான பாட்டியது.

C இளையோரின் அவநம்பிக்கை, சலசலத்தது.

மனநிலை! நிலைகுலைந்து போனார் ஸ்ரீதரன்.

தாம் படித்துணர்ந்த, கீதா சாராம்ச பகுதியை! அவர் கூறிய மனம்! நம்ப மறுத்தது போலும்? அதனால் அவர் அறிவு! மறைபட்டது என்றே சொல்லலாம்.

பொறுமையை
மிஞ்சிய ரூ 84
சாதனை இல்லை.
அது போதும்
என்ற நிறைவை மிஞ்சிய
ஆனந்தம் இல்லை என்பதே
சத்தியம்.

அந்த பரிசுத்தமான, ஸ்ரீ பகவத் கீதையின் ஏட்டை!
எடுத்தார். எழுத்தாணியை, மறு கையில் தாங்கினார்.
இவர் கருத்தில், புகுந்த அந்த, ஸ்லோகத்தையும்
எழுத்தாணியால் மும்முறை கீறினார்.
அந்த ஏட்டையும், எழுத்தாணியையும், ஸ்ரீ பகவான்
விரகம் (விரக்தியாக) முன்பு, போட்டு விட்டு, வீட்டை விட்டு
வெகு வேகமாக வெளியே சென்று விட்டார்
மறு விநாடி.
அவர் கோட்டா வின் தொடர்ந்து போனதும்
விசி வேலி செய்து. ஸ்ரீ பகவான் செயல்பட்டான்
ஒரு வெகுமானமாய், அனைத்து சாமக்கிரிகைகளையும்
ஏந்திக் கொண்டு, ஓர் பெரிய பண முடிப்பையும்
தாங்கிய பண்ணை, அவன் வந்தான்.

ஸ்ரீ [illegible]

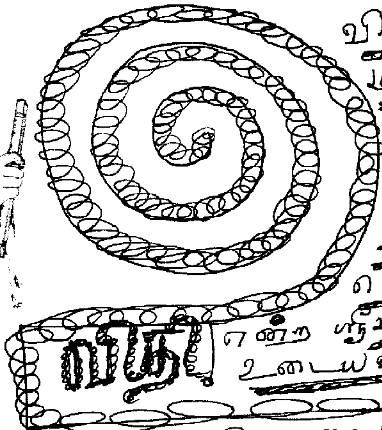

விதி & மனம்! (245)
மனம் & விதி!
இப்படி பின்னிப்
பிணைந்து இணைந்து
ஒருங்கிணைந்து
செயல் படுகிறது
என்ற ஸ்ரீபகவான்! மாயாவை
உடையவரை இருந்தாலும்.

ஓர் 16 வயது வாலிப சிறுவனை! வெறி மாடு!
சுக்கமாத வந்தவன் பசி தாகத்தை அடைகிறது.
கண் பஞ்சடைகிறது. நாவு வறட்சியாகிறது.
தாகம் இல்லையானாலும் நிராகாரம் கிடைத்தாலும் போதும்
என மூணுமூணுத்தவண்ணம்
திண்ணையில் அமர்ந்த வண்ணம்,
வாசலில், கணவன் போன, வெறுமையிலும், தன் குடும்ப
துக்கு ஏற்பட்ட, வறுமையிலும், துவண்டு போன,
அந்த மாதரசி! தெருவையே வெறிச் சோடி,
நோக்கியவண்ணம், மோவாக்கட்டையில் கையை
ஊன்றிய நிலையில், வழிந்தோடிய கண்ணீரும்!
உலர்ந்து வற்றிய நிலையில், அமர்ந்திருந்த அந்த
அன்னையை நோக்கி - அம்மா! ஸ்ரீபாகவதோத்
தமர்! தாஸானு தாஸராகிய! ஸ்ரீமாகவதாஸர்!
இல்லம் இதுதானா அம்மா? தாஸரை கண்டால்
எம் பயணக்களைப்பு பறந்தோடி விடும். ஓர்வேளை
நீராகாரம் கிடைத்தால், போன உயிர் திரும்பி வரும்
என ஸ்ரீபகவானை சிறுவன் புலம்பினான்.

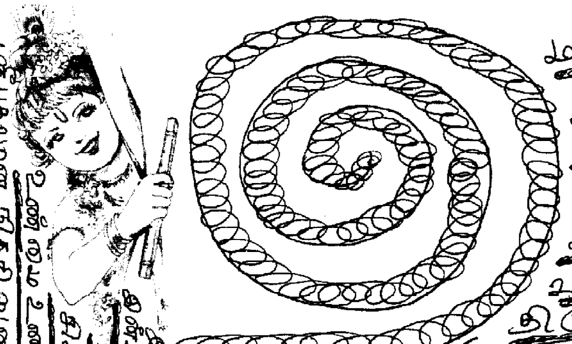

மனதிற்கோ 286
விளக்கோ
பாதகமாக
செயல்படமாட்டான்
சாதகமாய
வரும் வரை, காத்
திருப்பான். அப்போதான்
(விதியான்) சாதகமாகும்.
ஸ்ரீபகவானின் மனதால் வேதனையாகும்
அதுபக்தனுக்கு அறிவில் ஆனந்தமாகும்.

அந்த அன்னையோ! எவனோ ஒருவன் அடிக்கப்போறான்
வந்து, நம் கழுத்தை அறுக்கிறானே. என ஆத்திர
கோபாவேசத்துடன்! இப்படி எரிந்து (வாசகால்)
விழுந்தாள்:- ஐயா இந்த ஊரில், வேறு
வீடு உன் கண்ணில் படவில்லையா? இந்த வீடுதான்
ஸ்ரீபகவானுக்கு பக்தன் வீடுதான் தெரியுமா?
உன் கண்ணில் பட்டதா? வேறு வீட்டைப் பார்த்துப்
போ ஐயா! என் பிராணனை வாங்காதே!
ஸ்ரீபகவான்:- ஏனம்மா? இப்படி
எரிந்து விழுகிறாய்? இல்லை என்றால், இல்லை என
சொல்லிவிட்டுப் போயேன்? அவர் வீடு
இது இல்லை போல் தெரிகிறது. அவர் பெரிய
தர்மவான்! என்றான் ஜல்வாசம், நம்
எஜமான் புகழ்ந்தாரே. அப்படியானால், நம்
எஜமானைத்தான், தேசவ சுவிகார்! சொல்லி
அனுப்பிய, வீடு இது இல்லை போலும்? இப்பொழுது
மாட்டின் சாக்கேறியும்! இப்படி முடிவையும்!
ஸ்ரீ மாதவதாஸர் இல்லத்தில் சேர்க்கச்
சொன்னாரே?

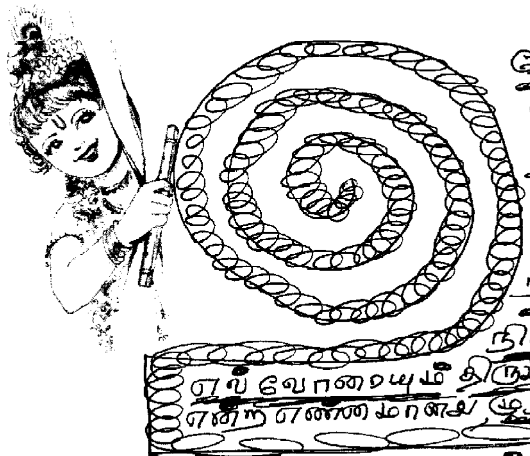

தேவை அதிகமானால்
வரவில் சிறு
சிரமம் வருவதுண்டு.
இதன் பொருள் (287)
அன்பர்கள்
நிறைய வர வேண்டும்
நிறைய கொடுக்க வேண்டும்
எல்லோரையும் திருப்திப்படுத்த வேண்டும்
என்ற எண்ணமானது [illegible] முடியும்.

சரி சரி! இன்னமும் கொஞ்சம், அதிக
வேண்டியது தான். இதை, ஸ்ரீ மாதவ தாஸரிடம்
கொடுக்காமல் போக முடியாதே! என முணுமுணு
த்த வண்ணம், மாட்டைத் திருப்பினான் சிறுவன்.
உடனே அந்த அண்ணிக்கு, விஷயம்
விளங்கி விட்டது. அவனை திருப்திப்படுத்த, அவள்
பெரும் பாடுபட்டுப் போனாள். அவனும் ஒருவாறு
திருப்தி அடைந்தவன் போல் நடித்தான்.
வந்த சிறுவன்:- அம்மா! அம்மா! உன் கோபம்
நியாயம் தான். வறுமையின் கொடுமை!
உன்னை அவ்வாறு, ஆட்டிப்படைத்து விட்டது.
அம்மா! தவறு எம் மீது தான் இருக்கிறது
தக்க சமயத்தில் கொடுக்க முடியாமல்,
வரும் வழியில், ஓர் காட்டாறு குறுக்கிட்டது.
அவர்கள் பின்னை அடிக்காட்டினான்
கொஞ்சம் தாமதமாக வந்திருந்தால், அவ்வளவு
எதில் யாம் மாட்டமாட்டோம்.

அன்பர்கள் வருவதோ
அவர்களுக்கு 288
கொடுப்பதோ
அவர்கள் திருப்தி
அடைவதோ, நாம்
திருப்தி படுவதோ
எது வானாலும் எல்லாம்
அவனன்றி அணுவும் அசையாது. என்ற
ஸ்வய அனுபவ திருப்தி தாங்கவனம் ஆகும்.

உங்கள் **நம்பிக்கை** உறுதியின் பவம் பலமாக
இருந்திருந்தால், அவ்வியையால் எம்மை தடை
செய்ய முடியாது. அதாவது?

மனதால் தேடிய விஷ்ணு அனுபவத்திற்கு சற்று
ஒரண்பாடாக இருந்ததால், அதை
சரி செய்ய விதிக்கு சற்று காலதாமதமாகிறது.
முன் A B C யால் கொடுத்த காரியத்தின்
படி, தாங்கள், கவைவரகிய, ஸ்ரீ தா லை ர்!
சற்று (ற்) **முன்கோபம்**!
என்று எம்மை மும் முறை சற்று பலமாகவே
வே வி க க ம் பி (எழுத் தாணி) கொண்டு,
வேலாக்கம் பி:- எம் கீதா வாசகமானது சற்றே
கத்திவை, வத்தியத்திற்கு ஒரண்பாடானது
என எண்ணினீர்.

பொறுமையே சாதனம்.
பொறுக்க இயலாமையாகிய பொறுமையே வேதனை.

இறைவனடிய ஸ்ரீபகவான், சொன்னகதை (289)

துவாரகையில் கேசவ சவுகார் என்ற கோடீஸ்வரருக்கு நிறைய கடை உண்டு. பெரிய தொழில் அதிபர், அவரும் இந்த மாதவதாஸரும், ஒன்றாக படித்த நிலையில் நட்பு உண்டாம். அவர் அதை இவருக்கு கொடுத்து அனுப்பினார் அதை யாம், தாஸருக்காக எடுத்து வந்தோம். என்றான்.

எம் முதுகில்! அடித்து விட்டார். சொல்லி தன் முதுகை காட்ட, எம்பிரபுவின் முதுகில், என ரத்தக்கசிவுடன், மூன்று பெரும் தழும்புகள்! இருக்கக் கண்டாள். அம்மா தாசி. யாம் வருகிறோம் அம்மா. யாம் கூறிய தகவலை கூறுங்கள் அம்மா:-

பொறுமை வேண்டும். பதற்றம் வேண்டாம். அவசர ஆவேசம் வேண்டாம். அன்பின் ஆதாரம்! நம்பிக்கை, வேண்டும். யாம் கருணையுடன், கொடுக்க விரைந்தாலும், மனதால் தேடிய பின், கொடுக்கிறது என உணர்க. அது சமயம் அன்பர்களுக்கு, பொறுமை, என்ற சகிப்புத்தன்மை! அவசியம் தேவை. மெய் அன்பர்களின், சாதனையே இதுதானே? வேறு என்ன சாதனை வேண்டும்? ஒரு சாதனையும் தேவை இல்லை. என அருள் புரிந்து விட்டு எம்பிரபு ஸ்ரீ மாதவ தாஸரையும் [illegible]! சென்று விட்டான்.

மனதால் தேடிய
வினையை! உடல் (290)
அனுபவிக்கிறது.
இனி மனதால் வினை
தேடாதிருக்க நாவு
அடங்கி! தேவையும்
ஆசையையும் குறைத்து
நடப்பது நலமே என்னும்
அந்த மனமும்! உடலும்! நாவும் அல்ல நமது
அல்ல. நாம் அவன் குழந்தையே! என சும்மா இரு

வறுமையோ! பிணியோ! மற்றும் துன்பம் துயரம்!
மற்றும் கஷ்ட நஷ்டம்! எல்லாம் முன் தேடிய,
வினையின் பிராப்தி! இல்லாமல், வரவே வராது.

இறை & குரு உணர்வோடு **நாம்!**
நம் மனதால் தேடிய வினையை, இப்போது
நம் தாவத்தால், அனுபவிக்கிறோம். இதற்கு
வேறு எவரும் பொறுப்பல்ல. நம் **மனமே!**
பொறுப்பு, என, பொறுமையின் சாந்தியாய்!
எல்லாம் நீயே! என்ற உணர்வுடன்
ஏற்றுக் கொண்டால், இன்ப துன்பம் நாசமாகும்
ஆனந்தம் அமைதியும் நிறையும். அங்கு
மாயா! தன் மகனை மனதை! ஏற்றுக் கொண்டு
அதை இல்லாமல் பண்ணி விடும்! இதுவே அனுபவம்
இருப்பது ஒன்றே!
நடப்பது நலமே!! **பாபா.**

சக்தி குரு! வோத மாயா சம்பந்தம் ஆகும். வித்து குரு! யோகமாயாவை நம்முள் அடக்கிய தாகும்.

சக்தி குருமார்கள்
கலியுகத்தில் (291)
ஸ்ரீபகவானின்
மறைந்த நிலையில்
சேவைகளை உணர்ந்த
வகையில் செயல்
படுவதால் தான் சேவைகள்
பலவித் துணையும் ஜீவமாகவும் குறுக்கு வழியில்
செயல்பட்டு பரிஹாரம் செய்ய முடியும்.

வித்துகுருவின் ஆசியும்! சக்திகுருவின் ஆசியும்!

(சாமான்ய குரு)

(1) சக்திகுரு:- மாயா & மந்திர! தெய்வ பலமாக இருப்பதால்: இவர் ஆசியில் ஜீவ ரக்ஷிப்பு! என்ற நிலையில் க்ஷேமவாயம்! பெறுவாம். (அதுவும் வினை கண்டுதான் செயல்படும்) ஸ்ரீபகவானுடைய இன்றைய நிலையில், சக்திகுரு செயல் படுவாராயின், இவர் கற்றறிந்த வேதம்! சாஸ்திரம்! மந்திரம்! இதன் ஜீவமாக யோக மாயாவும்! மந்திர சக்திகளும்! இவருக்கு உபகாரமாக இருக்கும். இவைகள் ஜீவ ரக்ஷிப்பின் நிலையின் பயன்பலம் என்று, ஸ்ரீமஹான்கள் வாயிலாக அறிகிறோம்.

இக்கலியுக (292)
ஜனங்களுக்கு
இவர்களுடைய எதிர்
பார்ப்பே பெருகுது
ஏமாந்து ஏமாற்றமாகுது
முடிந்து நடுமாற்றம் நிறைந்திருக்கும்
பெருகும் நிதியும் இயல்பாக நிறைவேறும்

கலியுகதோழர்களே!

காலமாக இருப்பதாயும் பெரும்பாலும், எல்லா மனித ஜீவர்களிடமும் எதிர் பார்ப்பே **வாழ்க்கையாக**! அமைந்து விட்டதாயும். கோவிலில் சென்று, ஸ்ரீ பகவானை தரிசித்தாலும், ஸ்ரீமஹான்களை தரிசித்தாலும், தங்களுடைய **மன**க்குறை நீங்க வேண்டுமென்றே, ஏதேனும் கோரிக்கையோடு இருப்பதால், இந்த சத்குருவின்! அருளாசி பயன்படும். இதில் மேலும் ஓர் ஆக்கியம் என்னவென்றால்? இவர்கள் பேர்! புண்ணியம் புகழில் ஆசை கொண்டார்களேயானால், தவ தோஷ மகிமையால், மந்திரம் மந்திர தேவதைகள்! மேலுமாகவும் செயல்பட முடியும். இதனால் பரிஹாரம்! என்ற நிலையால், ஒன்றை கொடுத்து! இரண்டை எடுக்கும் நிலையில்.

பகு (293)

நீக்கம் என்பது;
ஓர் ஸ்ரீ ஸத்வ குண
பகவானிடம் நம்பி சர்
வார்ப்பணம் திடமாக
செய்தல். வினையை
அழிக்க முடியாவிட்டாலும். அதன் கடுமை
கொடுமையிலிருந்து விடுபடலாம் இது ஸத்தியம்.

தேவதைகள் ரூபமாக செயல்படுவார்கள்.
இது சாமான்யஜீவர்களுக்கு தெரியாது. அதன்
காரணம்:- தற்காலிக பகு நீக்கமே!
இவர்கள் மனதிறை கொண்டு, இவர்களையே
மறைத்து விடுகிறதென்று அறிய வேண்டும்.

(2) ஸத்குரு:- இவர் நல! எதிர்மறையாக இருக்கும்
இவர் ஊர்! உலகம்! உறவுக்கு உதவாதவர் ஆகும்.
உதவ இயலாதவர் ஆகும். இதன் காரணமாவது:-
பட்டமரம்! இல்லை இல்லை பட்டகட்டை!
யோனியும். குத்துக்கல்! இல்லை இல்லை கருங்கல்!
யோனியும்; இயலாததாகும்.

குறிப்பு:- பட்டமரம் என்றால், மரம் என்ற சொல் தனிச்சிறு
அர்த்தம் ஆகும். பட்டகட்டை என்றால் ஜடமானது ஒன்று கூட.
குத்துக்கல் என்றால் நட்டம் இதிலிருந்து மாறாததாகும்.
கருங்கல் என்றால், உதவாதகல் உதவ இயலாதகல் ஆகும்.

ஜீவ அறிவு (294)

என்பது:-
நான்/ ஓர் பந்த ஜீவன்/ என்ற எண்ணத்தை அழித்து/ யாம் ஜீவனுமல்ல சம்சாரி என்ற ஜீவியும் அல்ல.

யாம்/ ஆத்மாவே என உணர்வது ஜீவ அறிவாகும்.

பட்டத்தையும்/ கருங்கல்லும்/ பாவம் முடிந்த நிலையில் (காவகதியானம்) இன்று இன்று/ பொடிப் பொடியாகி/ தாஸி/ பரமாணு/ ஆத்மா/ பரமாண்மா/ பரப்பிரமம்/ என்று தன் நிலை பெறுவதாகும்.

இன்றைய, உலக மனித ஜீவர்கள்/ அனைவரும்; அவர்கள் பிரச்சனையின் வேண்டுகோள் என்ற கேள்விகள் என்னவென்றால்?

(1) படிப்பு/ பட்டம்/ பதவி/ அந்தஸ்து/ வேண்டும்.
(ஆடம்பரத்தில் ஆசை வைத்து. ஏகோனை வீழவும்)

(2) செல்வச் சீமானாகவாழ, பணம் வேண்டும்.
(வாழத் தெரியாமல் வாழ்ந்து, எரி நரகில் வீழவாம்)

(3) அழகான பெண் வேண்டும்.
(காலில் பூட்டிய ஓர் விலங்காகவும் காமத்தை பெருக்கி/ பன்மார்க்க தடையாகவாம்.)
(இது சாந்தர்களுக்கல்ல. இது சாமானியர்களுக்கு)

ஜீவ ரகசியம் 295

என்பது:-

நான் ஓர் மனிதன்!

ஓர் ஸம்ஸாரியன்

நியால் ஓர் குடும்பமே

என சொந்த பந்தபாச

சேற்றில் அமிழ்ந்து ஓர்

ஸ்ரீபகவானின் சிருஷ்டியை! நான் எனது என

அகப்படும் ஜீவ ரகசியம் ஆகும்.

4 சந்தான விருத்திக்கும்! எனக்கு ஈமக் கடன் செய்யவும் (வம்ஸ)

புத்திரன் வேண்டும்.

புத்திரன் வாழ்வதில் பெரும் சோகம். அடங்கி இருக்கிறது

5 நல்ல! கணவன்! வேண்டும்.

பதி! பக்தி! இல்லாத பெண்! உன் வாழ்க்கை என்ற

புதை சேற்றில் அமிழ்த்துபவள் ஆகும்.

ஸ்ரீ பாகவத தர்மத்தை! ஏற்காத கணவன்! உன்

பிராணசக்தியை! ஆகுதி செய்யும் காலன்! ஆவான்

6 கவலைக ந வ நா க ரி க ஆடம்பர

வாழ்க்கை வேண்டும்.

அமைதி கொடு. சாந்தி கொடு. ஆனந்தம் கொடு.

இறை & குரு! உணர்வில்லாமல் அழிவின்!

பாதையில், வெகு வேகமாக அழைத்துச் செல்லும்.

[illegible]

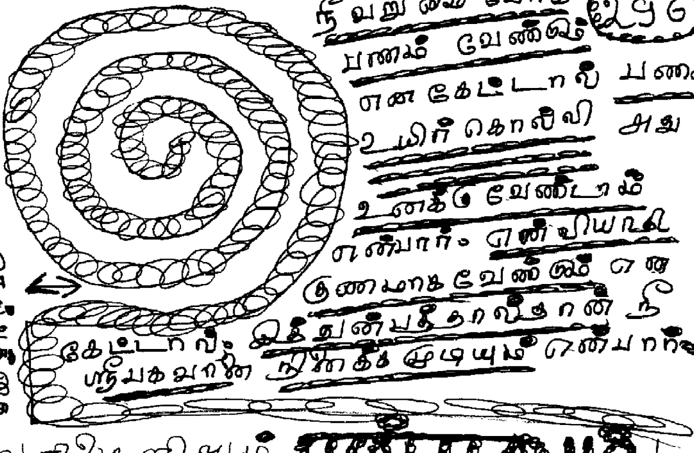

நீ வறுமை போக [illegible]
பணம் வேண்டும்
என கேட்டால் பணம்
உயிர் கொல்லி அது
உனக்கு வேண்டாம்
என்பார். என் பிள்ளை
துணையாக வேண்டும் என
கேட்டால், இத்துன்பத்தால் தான் நீ
ஸ்ரீபகவானை நினைக்க முடியும் என்பார்.

இப்படி பல நிலைகளிலும், **சஞ்சலம்!**
அடையும். இல்லாத வாழ்க்கை! வேண்டி ஓர்
ஸத்குருவிடம், **ஆசிகள்!** பெற விரும்புவது,
எத்தனை பெரிய, அறியாமை யென, உணருங்கள்.
இன்றைய முக்கியத்தையும் உணரவும்.
உங்கள் ஸத்குரு நாதர் **மனம்!** இல்லாதவரானால்
„ „ **அறிவின்!** நிலையால்
நிலை பொருள்/கண்டு இயங்குபவராகவும்,
பேரறிவில்! நிலைத்திருப்பவராகவும்;
இருப்பதால் உன் ஸங்கல்ப & விகல்ப முடன்/
(குற்ற உணர்வுடன்)
உள்ள மனம் புலம்பல்/ நாமரூப சம்பந்தம்
கொண்டிருப்பதால், அதை ஏற்க இயலாதவராயும்
இருப்பதால். அவர் ஆசி!
உனக்கு பயனற்றதாகவே உள்ளது.

ஓர் அதிசயம் 297

என்னவென்றால்
ஆசிவசனங்கள்!
கூறி காலத்தை
விரயம்!
செய்வது ஓர் ஸத்குருவின்
காரியமல்ல. அவர் ஜீவ அழிப்பின்
நிலையில் வந்தவராதலின்.

ஜீவ! அழிப்பின் நிலையில், வந்தவராகிய உன்
ஸத்குருநாதர்! ஜீவ! ரக்ஷிப்பின், நிலைக்கு
எப்படி அருளாசி வழங்கமுடியும்? அவர்
நலம் பெறுவாய் என்ற வாக்கை!
நிலையில், ஆசி வழங்கினால், அதன் அர்த்தம்:-
மரணமும்! ஆத்ம சுகமும்! பெறுவாய் என
பொருளாகும்; என உணர்க.

குறிப்பு:- மரணம் என்றவே, நாம ரூப
சொந்த பந்த பாச பற்றின் அனைத்து
பிணைப்புகளும், நாசமாகி மனம் மனத்தாலானதே.
இந்த மனத்தினையே. ஆன்மாவை மூடிய
ஓர் பாசத்திரை ஆகும். இத்திரை ஆன்மாவை

தும்மாணவனின்
உள்ளம் 298
பள்ளமாகிருக்கு
திருடா எனசரி
பார்ப்பது என்றோ!
அவர் காரியம்
அவர் பாக்கு விரயம்
ஆகாது என்பதே லட்சியமானேன்

ஓடியதாலே, ஆன்மா சுகவீனமாக!
இருக்கிறது என பொருள்படும். இந்த
மனதின்! பாசத்திரை | நாசம்!
ஆகவே! ஆன்ம சுகம்! ஆணை உணர்ந்து
சிவசமயம் அன்பர்கள்! கூட்டத்தில், அவர் யாக்கு!
சற்று தருமையாக, வருவதைப் போல் தோன்றும்
அனேகரை குறிப்பிடும் பாவனையில்!
சிவரை குறிப்பிட்டு!
இங்கு ஏன் வந்தீர்கள்? இங்கு வந்தால்,
நாசம்! அடைவீர்கள். இங்கே ஒன்றும்
வேற இயலாது. என்றும் அடுத்தமாத கூடும் யாக்கானது.

ஸத்குருவின் ஆசியும் சக்திகுருவின் ஆசியும்

பொறுமை 299

பணிவு

சிரத்தையில் பூரண

நம்பிக்கை

இருந்தால் தம் மனவலிமை
உள்ளம் பூர்ணமாகி விட்டதை உணர்ந்து
அதை பரகருணை நிலையில் நிரம்பியிருப்பார்
அதுவே ஜீவன் முக்தி.

மனை நாசம் அடைவீர்கள். என்பதாகும்.

அதாவது நாமரூப.ஜக.ஜீவ,

சொந்த பந்த பாச பற்றின் தொடர்புகள்!

அனித்தியம், ம னோ ம ய க் க ங் க ளு

என சபிக்கிறோ

சர்வ நாசமாகுக! என ஆசீர்வதிக்கிறோ

என பொருள் படும். இது ஸத்குருவின் ஆசியின்

உங்கள் ஸத்குருவின் அனுக்ரஹ பலத்தால்!

மனோ வசம் கொண்ட, பதர்கள் பறந்து விடும்.

அறிவின் நிலையால் நிலைத்திருக்கும் மணிகள்!

நிலைத்து நிற்கும்.

இதுவே ஆசிகளின் விளக்கமாகும் என இதை நினைவு செய்கிறேன்.

இருப்பது ஒன்றே

நடப்பது நலமே

பாபா.

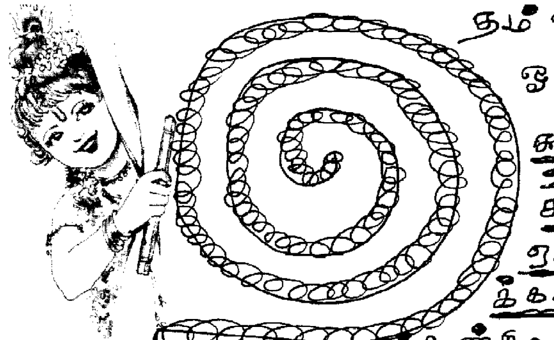

நம் வாழ்வை
ஓர் சாதனை 300
கூடம் என்று
சாதனையில், உருக்கம்,
ஏக்கம், கண்ணீர் பெரு
க்கம், உடையவர்களுக்கு
ஸத்குருவும் உண்டு. அவர் திருவருளும் உண்டு
ஜீவன் முக்தியும் உண்டு.

நாமரூப, ஜக, ஜீவ, தோற்றத்தின்,
உறவு, சுற்றம், நட்பின் நிலையில்
பாடம், படிப்பு, பட்டம், பதவி, இவற்றின்
கௌரவம், அந்தஸ்து, கீர்த்தி, புகழ், பணம்
இவைகளின் மயக்கத்தில், சிக்கி,
போட்டி & பொறாமையால்
உழன்று, செக்குமாடு, போல்,
வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே, என இருக்கும்,
அறியாமையின், மாந்தருக்கு, சத்குருவின்
ஆசி உண்டு. அது அவசியம் தேவை.
இவர்களுக்கு, ஸத்குருவின், ஆசி இல்லை.
அவர் காரணம் இயலாது.

தஞ்சை பாபா.

அன்பின் குடில்
எல்லாம் நீ!
Abode of Love
You Are Everything!